

FICHAS DE PREVENCIÓN DE RISCOS NO SECTOR AGROPECUARIO

RISCOS DERIVADOS DAS CONDICIÓNS CLIMÁTICAS E DO MEDIO NATURAL

INTRODUCCIÓN

As características do medio no que os labregos/as realizan a súa actividade fan que existan algúns riscos asociados a elas, podendo clasificarse este tipo de riscos en función de dous criterios:

- Riscos derivados das condicións climáticas.
- Riscos derivados do contacto con animais do medio no que se realiza a actividade

1. LÓSTREGOS, XEADAS E INSOLACIÓNS

A actividade física do home xera un calor que o propio organismo acumula. A magnitude dese calor pode ser moi importante no caso de que a persoa en cuestión realice unha actividade física intensa e, no referente á capacidade de agredir á integridade do organismo. Este calor de orixe interno non se diferencia en nada do que provén do entorno. Cando se pretende analizar o risco para a saúde derivado dunha situación agresiva, a agresión debe ter en conta tanto as características térmicas do ambiente como a intensidade do traballo realizado.

1.1 MEDIDAS PREVENTIVAS FRENTE A CALOR

- Beber con frecuencia auga ou calquera outra bebida non alcohólica e tomar abondo sal nas comidas.
 - Manter a pel sempre limpa para facilitar a transpiración.
 - Cubrirse a cabeza cun sombreiro ou pucha cando se traballe ao sol.
 - Realizar breves descansos cada dúas horas, tomando algún alimento e bebendo auga.
-
- En caso de insolación ou de esgotamento por calor, débese chamar ao médico. Mentres chega este, hai que levar ao afectado a un lugar sombrío e fresco, darlle de beber auga con algo de sal, afrouxarlle a roupa e pórle compresas frías na cabeza.

1.2 RISCOS DERIVADOS DO FRÍO

A exposición ao frío intenso, aínda que se trate de períodos breves, pode producir xelación. A xelación localízase preferentemente na periferia do corpo, sendo as zonas máis afectadas as meixelas, o nariz e as orellas, xa que o rostro non acostuma cubrirse. Os dedos das mans e os pés tamén poden sufrir xelación.

Outra forma de lesión local por frío é o pé de trinchera, proceso orixinado pola exposición crónica ao frío, o cal se ve agravado polo emprego de calzado axustado.

A máis grave consecuencia da exposición ao frío é a hipotermia, que consiste nunha perda de calor corporal. A diminución da temperatura cerebral produce confusión, seguida de incoordinación, incapacidade para manter o ritmo de traballo e aletargamento. En casos extremos, pero raros, pode sobrevivir a morte. O risco que comporta a exposición ao frío depende de dúas variábeis: a temperatura do ar e a velocidade do vento. Canto máis baixa sexa a temperatura e máis alta a velocidade, maior será o risco.

MEDIDAS PREVENTIVAS FRENTE AO FRÍO

- A mellor medida é utilizar roupa de abrigo e luvas adecuadas. Os pés e a cabeza son as partes do corpo máis expostas ao frío.
- Débese procurar manter os pés sempre secos e protexidos con calzado de abrigo e impermeábel á auga.
- Protexer a cabeza cun pucho de lá ou outra prenda similar.

Si se presentan síntomas de xelación deberase proceder da seguinte forma:

- Levar ao accidentado a un lugar morno e abrigalo.
- Avisar ao médico.
- Darlle bebidas quentes con azúcar, pero sen alcohol.
- Evitar quentar a zona xelada.
- Caso de que aparezan ampolas, deben vendarse .

1.3 LÓSTREGOS

MEDIDAS PREVENITIVAS FRENTE AOS LÓSTREGOS

- Nunca situarse embaixo ou nas cercanías dun tendido eléctrico, xa que existe un grave risco de electrocución.
- Non circular co tractor e evitar situarse en lugares elevados.
- Non cobixarse baixo unha árbore isolada, nin en covas húmidas, nin xunto a cursos de auga, nin perto dun aramio.
- O mellor é resgardarse en masas mestas de árbores (bosque), dentro dun automóvil pechado ou en edificios con pararraios.
- Nunha cabana, é conveniente pechar ben as portas e xanelas para evitar as correntes de ar, xa que o ar ionizado pode producir descargas eléctricas.